

FILM FORUM

AF JOHS. MØLLER

Til en afveksling rummede radioens Film Forum 11.11. ingen præsentation af de nyeste danske film med dertil hørende lovprisninger. Man gav omsider plads for en mere principiel drøftelse af dansk films situation, idet Forum'et gengav nogle uddrag af debatten i Studenterforeningen for nylig.

Når det nu endelig var blevet besluttet at optage uddrag af denne debat, synes man, det havde været nærliggende at bruge hele udsendelsen på den, så lytterne kunne have fået et så fyldigt indtryk som muligt af de fremførte synspunkter. Men redaktionen havde i sin visdom fundet ud af, at der også skulle være plads til en samtale med direktøren for det britiske filmakademi. Som om denne samtale ikke ligeså godt kunne være bragt i en følgende udsendelse.

Redaktør *Erik Ulrichsen* kom i sin indledning med en række konstruktive forslag til en fornyelse af dansk film, som der efter referat og gengivelse at dømme ikke blev reageret meget på i de følgende indlæg. Han pegede på en udbygget kontakt mellem de grupper, der laver film herhjemme, som en af vejene til at hæve niveau'et, og han nævnte eksempler på, hvorledes man i udlandet på frugtbar måde kan lade sig inspirere af en enkelt film.

Det var kedeligt, at disse og andre bemærkninger, bl.a. om eksperimentalfilmens betydning, der rummede oplæg til en saglig diskussion, ikke blev taget op af andre deltagere i debatten. Karakteristisk var en udtalelse af *Leck Fischer* om, at selvfølgelig kan der også laves kunstværker i dansk film, hvis man bare havde penge. Den mand taler da næsten aldrig om andet end penge. Men der er noget, der ikke kan købes for penge, og det er talent.

Blandt de øvrige indlæg hæftede man sig navnlig ved *Bjarne Henning-Jensens*, fordi det virkede helt personligt og bestyrkede en i den opfattelse, at hvad der først og fremmest tiltrænges indenfor dansk film er *personligheder*. Dem er det småt med i øjeblikket. Der er noget pinligt *indavlet* ved dansk filmproduktion, og man har en fornemmelse af, at de ansvarlige ikke rigtig ønsker det anderledes.

I *Ebbe Neergaards* samtale med direktør *Roger Manvell* fik man nogle konkrete op-

lysninger om sammensætningen af det britiske filmakademi og denne institutions betydning. Der er jo ingen tvivl om, at vi burde have et sådant filmakademi i Danmark, og for så vidt som direktør Manvell var vældig entusiastisk at høre på, er det jo muligt, han har kunnet inspirere til fornyet arbejde med planerne om et akademi eller et fakultet for film herhjemme.

Ebbe Neergaard beherskede samtalen på forbilledligt engelsk og improviserede sine oversættelser af Manvells svar med stor sikkerhed, men alligevel gik det lidt træt. Selv om noget af umiddelbarheden går tabt, er en nøjere planlægning og koncentration af sådanne samtaler på fremmede sprog nok at foretrække.

PORTRÆT AF GRÉMILLON

AF HENRI AGEL

Den franske filmskribent Henri Agel, der her giver essensen af Jean Grémillons produktion, har bl.a. skrevet en bog om Vittorio de Sica og oversigtsværket »Le Cinéma».

Jean Grémillon er født i Bretagne, og i hans følsomme sind klinger stadig denne egns gådefulde toner. Havet inspirerede ham til hans to første stumfilm: „Tour au large“ (1927) og „Gardiens de Phare“ (1929); det skyller også frem over billederne i „Patte Blanches“ og „L'Amour d'une femme“. Kombinationen af en meget personlig lyrisk evne og af intens, stringent psykologisk og social tænkning er en af de væsentligste sider ved Grémillons begavelse.

For at kunne give et skarpt billede af ham må man straks nævne, at han har arbejdet på to store film med titlerne „La Commune“ og „Le Massacre des Innocents“ og en tredje om revolutionen i 1848. Disse tre planer måtte han opgive, hvilket er beklageligt, for de ville sikkert helt klart have vist os, under hvilken synsvinkel kunstnerens univers må ansues. Heldigvis hjælper Grémillon os i en række artikler. I hans øjne bør filmen, der alt for ofte benyttes som et bedøvelsens og undvigelsens instrument, sandfærdigt og modent genspejle tidens problemer og mennesker: „Den må forstå og belyse sin tids sande sociale ansigt.“ Og yderligere: „Vi er omsluttet af en virkelig-